

กรณีศึกษา “ภัยพิบัติของการเรียนการสอน”

กรณีที่ 4. “จับเสือมือเปล่า”

ปัญหา ครูหลายคนคิดว่า กับผู้เรียนนั้น แค่มีสติบนิ้ว หัวสมองอันผ่องใสและประสบการณ์ 12 ปีของครู ก็สามารถจะพูดให้ผู้เรียนเข้าใจได้ ไม่จำเป็นต้องเตรียมอะไรให้ยุ่งยาก.....แต่พอสอนเข้าจริง ๆ ปรากฏว่ายิ่งพูด ยิ่งเงียบ ยิ่งถามยิ่งงง ! ผู้เรียนหันซ้าย หันขวา ไม่มีใครรู้เรื่อง โถ ! ถ้าแบบนี้สอนอีกสิบปีก็ เอาดีไม่ได้

ทฤษฎี ผู้เรียนมีความรู้น้อยกว่าครูผู้สอน เขาจึงต้องมาเรียน เพื่อให้รู้ เพื่อให้เข้าใจ การเรียนนั้น ไม่เหมือนกับการถ่ายน้ำจากที่สูงไปสู่ที่ต่ำด้วยท่อยาว การเรียนการสอนที่จะให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ จึงต้องมีการเตรียมบทเรียน สื่อการสอน และสิ่งอื่น ๆ ที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียน ได้รู้อย่างกระจ่างและรวดเร็ว ไม่ใช่ที่ครูจะจับเสือมือเปล่าได้

แนวทางการแก้ไข การสอนหรือการถ่ายทอดเป็นศาสตร์ที่ต้องมีการเตรียม การฝึกฝน การพัฒนาปรับปรุงจากการสอนครั้งที่แล้ว การสอนไม่ใช่การท่องจำให้ฟัง ต้องมีกลยุทธ์ มีเทคนิควิธี ต้องสังเกตผู้เรียน เพื่อที่จะพาผู้เรียนไปสู่เป้าหมายของการสอน.